కథ

ఈ రోజు డేటెంత...? ఇరవయే కదా...! అవును... ఇరవయే... మరి జేబులో ఐదు రూపాయలే ఉన్నాయేంటి...? కనీసం ఇంకో వందుండాలి... ఆ వందేమైనట్టు...? నిన్ననే పర్సులోని డబ్బంతా తన జేబులో పెట్టానంది సరోజ... బహుశః ఆ వంద రూపాయలు తన జేబులో పెట్టిండదు... ఈ మధ్య సరోజకు మతి మరుపెక్కువయింది... పైగా తను సంపాదించే డబ్బు దేనికీ సరిపోవడం లేదని గొణుగుతుంది... తనంటే చులకన భావమా సరోజకు...? నో... నో... సరోజ ఆ డబ్బు తన జేబులో పెట్టే వుంటుంది... అయితే మరా వందేమైనట్టు...?

వందనోటు

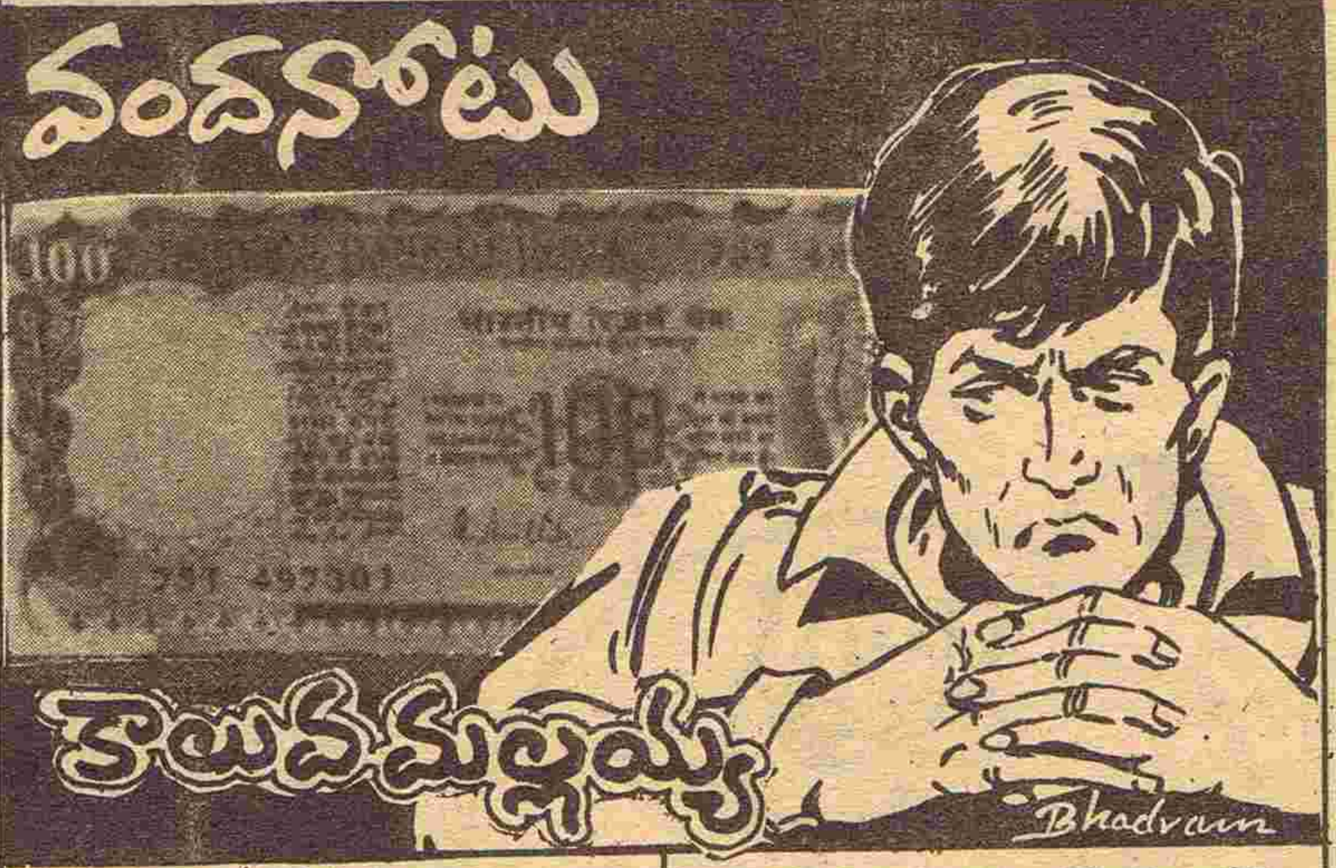

కాయితమల్లయ్య

సరోజే ఆడబ్బుతోఏదోకొనుంటుంది... ఆడవాళ్ళకు స్టీలు సామాన్లంటే పిచ్చి... ఇది సరోజ మాయే అయ్యుంటుంది... పెళ్ళయిన కొత్తలో తామెంత అన్యోన్యంగా వుండేవారు. చిలకా గోరింక లంటారే అలా వుండేవారు... ఈ మధ్య సరోజ పిల్ల లెదుగుతున్నారని, తానేం సంపాదించడం లేదని చెప్తుతుంది... సరోజకు తన మీద మనసు లేదా... ఛీ... ఛీ... ఈ రోజేంటి తానిలా పిచ్చి పిచ్చిలా ఆలోచిస్తున్నాడు... పెళ్ళయి పదేళ్ళు దాటిం తర్వాత ఈ ఆలోచన లేంటి? ఏముందిలే... మనసు కోతన్నారు కదా!...

సరోజెంత మంచి ది...? ఇంట్లోవెళ్ళక అప్పు డప్పుడు గొణిగినా గుట్టుగా కాపురం చేస్తుంది.... ఇంటి మాట బయట పడనీయదు... తన జీతాన్ని బట్టే ఖర్చులు పెడుతుంది... తన నడగకుండా ఏ పనీ చెయ్యదు... ఆ డబ్బు సరోజ తీసుండదు... మరయితే ఆ వందేమైనట్టు...? తానేఎవరికో ఇచ్చి మరచి పోయుంటాడు...! ఎవరికిచ్చాడబ్బా తను...? ఎవరికి...? నో... తానెవరికీ ఇవ్వలేదు... కిరాణా వాడికి ఎప్పట్లాగే ఆరు వందలు... పాల వాడికి మూడు... పేపర్‌కు యాభై... డైనింగ్ టేబుల్ ఇన్‌స్టాల్‌మెంట్ రెండు వందలు... ఎంతయింది...? తొమ్మిద్ది వందల యాభై... కటింగ్స్ పోగా తన జీతం... పన్నెండు వందలు... మిగిలిందెంత...? రెండు వందల యాభై... ఈ ఇరవై రోజుల్లోకూరగాయలకు వగైరా మాట యాభై వరకు ఖర్చు చేసినట్టు గుర్తు... మరా వందేమైనట్టు...?

డెఫినిట్‌గాసరోజే ఖర్చుచేసుంటుంది... ఆడవాళ్లకు చీరల మీద, నగల మీద, స్టీలు సామాన్ల మీదభర్త మీది కంటెక్కువమోజుంటుంది. సంగిలా వుంటుంది. సరోజ...తనకు తెలియ కుండగా వందతో ఏదో కొనుం టుంది... ఎస్... సరోజే నేరస్థురాలు... ఎస్... నో... ఎస్... నో... తానెంటీ రోజు సరోజను అనుమానిస్తున్నాడు...? సరోజ చాలా మంచింది... ఇంటి పరిస్థితి వర్ధం చేసుకొనే ప్రవర్తిస్తుంది... పైగా సరోజ చదువుకున్న స్త్రీ... ఏంటి...? చదువా...? ఇంతకీ చదువు లేం నేర్పుతున్నాయి...? అదో పెద్ద కథ... ఇప్పుడవన్నీ ఎందుకులే...! ఇంతకీ ఆ డబ్బేమైనట్టు...?

తన జేబు నెవరైనా కొట్టేసారా...? నో... తను చాలా జాగ్రత్తగా వుంటాడు... తన జేబు నెవరు కొట్టే వుండరు... ఆ డబ్బు సంగతి తర్వాత కాని జేబులున్న ఐదు రూపాయలతో ఈ పది రోజులెలా గడవాలి...? వెంకట రమణ అప్పారావులా బ్రదర్ ఓ ఫైవుందా అని అడగక తప్పదా...? తనలా అప్పులు చేసే వాడు కాదు... తానె లాంటి వాడైనా గుమస్తా గిరితో బతికే వాడికి అప్పులు చేయక తప్పతుందా...? ఇంతకీ ఆవందేమైనట్టు...? ఇంటి కెళ్ళిం తర్వాత సరోజ నడగాలి... బస్సు కిరాయి పోనూ, రానూ రెండ్రూపాయలు... మిగతా డబ్బు లంచ్ కవుతుంది... సరే... ఈ రోజు గడుస్తుంది... రేపటి సంగతి చూద్దాం...

అరరే... బస్సు రానే వస్తుంది... గబ గబా నడవాలి... ఈ బస్సు మిస్సయితే ఆఫీసుకు లేటవుతుంది... బాస్ గడు మెత్త మెత్తగా చివాట్లేస్తాడు...

తన జేబులో ఉండాల్సిన వంద రూపాయల గూర్చి ఆలోచిస్తూ బస్సు స్టేజీ దగ్గరకు మెల్ల మెల్లగా నడుస్తున్న సుబ్బారావు వస్తున్న బస్సును చూసి గబ గబ పరుగెత్తినట్టు నడిచాడు... కదలబోతున్న బస్సును అతి కష్టంగా ఎక్కాడు... జనాన్ని తోసుకుంటూ లోపలికెళ్ళాడు... పైన రాడ్ పట్టుకొని నిల్చున్నాడు...

అబ్బ ఏం రష్...? భారత దేశంలో అన్నింటికీ కరువే ఒక్క జనాభాకు తప్ప అన్నాడో రచయిత... భారత దేశంలో ఏవేం దొరుకుతాయంటే... ఈగలు, దోమలు, సంతానం, కులాలు అన్నాడు మరో రచయిత... ఇంతకీ ఆ రచయితల పేర్లేంటి...? జ్ఞాపకం వచ్చి చావడం లేదు... అబ్బ... ఏంటి దొబ్బడం...? చలి కాలం లోనూ చెమట వస్తుందేంటి...? రాక చస్తుందా ఈ ఉబ్బర పోతకు...? అబ్బ... ఊపిరాడటం లేదు... ఇంతకూ తన వందేమైనట్టు...? తానొంటి కాలిపై నిల్చుని కూడా వంద గూర్చే ఆలోచిస్తున్నాడేంటి...? తానీ దేశం లోని ఓ గుమస్తా కదా...!

అరే... ఇంత రష్‌లో ఎలా పోవడం...? ఆఫీసుకు టైమ్‌లో చేరుకోవాలంటే ఈ బస్సులోనే పోవాలి...? ఏముందిలే ఇంకో వుంటుంది... కొందరుద్యోగులు జీతం వచ్చిన తర్వాత విల్స్ ఫ్లేక్, వారం తర్వాత బర్కిలీ,మరో వారం తర్వాత చార్‌మినార్ ఆటు తర్వాత గణేష్ బీడీలు తాగుతారు... తానలాంటి వాడు కాదు... మొదట్నుంచీ ఆదాయాన్ని బట్టే ఖర్చును ప్లాన్ చేసుకుంటాడు... తాను పొగతాగడు... ఏ నెల రెన్నెళ్ళకోసారో తప్ప డ్రింక్స్ తీసుకోడు... అందని వాటి కోసం అర్రులు చాచడు... అయినా డబ్బు బొటా బొటిగా, అతి కష్టంగా సరి పెట్టుకోవడం వవుతుంది... ఇంతకీ తన వందను దొంగిలించిందెవరు...? కిరాణా దుకాణం వాటికి లిస్ట్ చూసి సరోజే ఇచ్చింది... ఓ వంద ఎక్కువ ఇచ్చుం టుంది... కరెక్ట్... పిచ్చి మొహం...సరోజ ఓ వందెక్కు ఇచ్చుట్టుంది... సరోజెక్కు ఇచ్చిందా...? నో... నో... సరోజ ఒకటికి రెండుసార్లు డబ్బు లెక్క బెట్టేస్తుందెవరికైనా...? ఎట్టి పరిస్థితి లోనూ ఎక్కువివ్వదు... మరయితే ఆవందే మైనట్టు...? ముందు పని కానిద్దాం...

రెండు ఫైళ్ళు చూసి సంతకం పెట్టి ఆఫీసర్ గారికి పంపాడు సుబ్బారావు... మూడో ఫైలు తెరిచే సరికి మళ్ళీ ఆలోచనలా తన్ని ముసురుకున్నాయి...

గుమస్తా బతుకే ఇంత... గొడ్డు చాకిరీ... పావుగంట ఓపిక పడితే సరిపోతుంది... ఈ పావుగంటలో తాను చచ్చేట్టున్నాడు... చావంటే గుర్తొచ్చింది... తాను చనిపోతే పిల్లలెలా బతకాలి...? అరవై వేల కిస్తూ చెప్పింది... ఇకో సలభై వేలు చేస్తే లక్షవుతుంది... అప్పుడు తానేమయినా ఫర్వా లేదు... లక్ష రూపాయల్తోని తన భార్యా పిల్లలు బతుక గలరా...? బేంకులో డిపాజిట్ చేస్తే వడ్డీ కింద నెలకు వెయ్యి రూపాయలొస్తాయి... పిఎఫ్, గ్రాట్యూటీ వగైరాలు కలిసి మరో యాభై వేలొస్తాయి... అవీ డిపాజిట్ చేస్తే మరో ఐదు వందలు... తానిప్పుడంత కంటెక్కువ సంపాదిస్తున్నాడా...? తనలాంటి వాడు బతికి మాత్రం సాధించేదేముంది...? కుక్కలవలె, నక్కలవలె, సందులోని పందుల వలె ఏం బతుకులు...? తన నోటి నుంచి రోజు కవిత్వం వస్తుందేంటి...? ఇంతకూ ఇవి తన మాటాలా...? శ్రీశ్రీ గారో మరెవరో అన్నట్టు గుర్తు... తానెందుకు చని పోవాడు...? పాపి చిరాయువన్నారు కదా...! ఇంతకీ తానేం పాపం చేసాడు...? తానెవరికీ అన్యాయం చేసి బతకడం లేదు... గుమస్తాగా పని చేస్తున్నా ఎవరి దగ్గరా లంచాలు తీసుకోవడం లేదు. అయినా తనకు లంచాలిచ్చే దేవరు...? తన ఆఫీసులో పై రాబడి తక్కువ... అందులో తన సీటు మరీ యూజ్‌లెస్... అంటే తనకు లంచాలు తీసుకునే అవకాశముంటే తీసుకునేవాడా... డెఫినిట్లీ... నో...ఎస్... నో... ఎస్... నో... అయినా ఇప్పుడవన్నీ ఎందుకులే... కండక్టర్ గంట కొట్టాడు... బస్సాగు తుంది... తనాఫీసొచ్చేసింది. దిగాలి... బస్సు దిగాలి... క్విక్...ఇంతకూ తన వందే మైనట్టు...?

బస్సు దిగాడు సుబ్బారావు... రిలాక్స్‌గా ఫీలయ్యాడు... టైమ్ చూసుకున్నాడు... 'ఇంకో పది నిముషాలుంది... ఐదు నిమిషాల్లో ఆఫీసు లోపలికెళ్ళొచ్చు... ఈ రోజు ఆఫీసర్ గారి మంచి చివాట్లు తప్పినట్టే... వెరీ గుడ్... నైస్...' తనో తనుసుకుంటూ ఆఫీసులో కదుగు పెట్టాడు... కర్చీఫ్‌తో కుర్చీ దులుపుకొని కూర్చున్నాడు... ఫైలు చేతిలో లోకి తీసుకున్నాడు...

పని చేస్తున్నా ఆవందే జ్ఞాపకం వస్తున్నా యేంటి...? అవును... తనలాంటి గుమస్తాల బతుకు అంతే... ఆ వంద తనకెంతో విలువైనవి... తన బతుకెప్పుడూ గొర్రె తోకలా ఎదుగూ బొదుగూ లేకుండానే అయినా కడుపు నిండదు... సహనం గాడిద లక్షణమన్నారెవరో... మరి గుమస్తా...? ఫైళ్ళు... ఫైళ్ళు... ఫైళ్ళు... అరే... ఝటక్... ఫటక్... ఎవరో తోడు వస్తారని, ఏదో మేలుచేస్తారని ఎదిరి చూసి మోసపోకుమన్నాడు శ్రీశ్రీ... చేయాలి... పని చేయాలి... కాని ఎంత చేసినా ఏం లాభం... ఎదుగూ బొదుగూ లేని బతుకు...! ఫైళ్ళుచూస్తూనే పన్నెండేళ్లు గడిచి పోయాయి... పెళ్ళయి పదేళ్ళు దాటింది...ఇద్దరు పిల్లలకు తండ్రియ్యాడు... ఇద్దరూ మగ పిల్లలే... కూతురు కోసం మరోసారి చూద్దామంది... సరోజ ఝటక్ ఫటక్ వద్దన్నాడు తను... అదే మంచి దయింది... లేకుంటే, మరింత భారమయ్యేది... ఇన్నేళ్ళుగా ఉద్యోగం చేస్తున్నా వంద రూపాయల కోసం తానెంతాలోచిస్తున్నాడు...? ఇంతకూ ఆ వంద రూపాయలు కాజేసిందెవరు...?

మరో రెండు ఫైళ్ళు చూసాడు సుబ్బారావు... కాని ఆలోచనలు జోరీగల్లా అతన్ని వదలడం లేదు...

ఇలాగే ఉద్యోగం చేస్తూ గానుగెద్దులా కాలం గడుపుతాడు. తాను... ఏదో ఓరోజు సరోజను పిల్లలను వదిలిపెట్టి వెళ్ళి పోతాడు... ఎక్కడికి...? దూర తీరాలకు... ఈ రోజేంటి తన ఆలోచనలిలా వేదాంత సంబంధిగా వుంటున్నాయి...? ఇంతకూ తాను ముందు పోతాడా... సరోజా...? ఓసారి చిలుక పంచాంగం చూపించింది సరోజ... తను ఎనభై ఏళ్ళ వయసు వరకు, సరోజ అరవై ఏళ్ళ వయసు వరకు బతుకు తానని చెప్పాడతను. సరోజ తన కంటె ఐదేళ్ళు చిన్న... అంటే సరోజ తన కంటె పదిహేనేళ్ళు ముందు పోతుంది... తాను ఒంటరిగా వృద్ధాప్యంలో పదిహేనేళ్లు బతకాలి... ఎంత నరకం...? మనసున మనసై తనువున తనువై తోడొకరుండిన అదే భాగ్యం అన్నాడో కవి... వృద్ధాప్యంలో భార్యా భర్తలే ఒకరి నొకరు తోడు... చనిపోతే తామిద్దరు ఒకేసారి చనిపోవాలి... సరోజ ముందు పోవ డానికి వీల్లేదు... తాను సరోజను ముందసలే చని పోనివ్వడు... ఇంతకూ చిలకా పంచాగం నిజమవుతుందా...? కాదు... అవును... కాదు... అవును... ఏదొటిలే... ఇంతకీ తానెందుకిలా ఆలోచిస్తున్నాడీ రోజు...? మనసే ఆలోచనల పుట్ట గదా...! మరి వందేమైనట్టు...? కిరాణ, పాలు, పేపర్, ఇతర ఖర్చులు... ఎలా లెక్క బెట్టినా ఇంకో వందుండాలి... సాయంత్రం ఇంటికెళ్ళిం తర్వాత సరోజనడిగి తేల్చు కోవాలి... సాయంత్ర మెప్పుడు కావాలి...? తెల్లవారడం... పగలవడం... సాయంత్ర మవ డం... రాత్రి... కావాలి...? తెల్లవారడం... పగలవడం...సాయంత్ర మవడం... రాత్రి... ఆఫీసు... ఇల్లు... మార్కెట్... పిల్లలు... భార్యా... నిద్ర... తిండి... జీతం... ఖర్చులు... సంసారం... ఇంకా... ఇంకా... డామిట్... బ్రహ్మ దారిగా వుంటేనే బాగుండేది... ఇంతకీ డబ్బును పిల్లలు తీసారా...? నో... వాళ్ళలాంటి వాళ్ళు... కారు... మరేమయ్యాయి...? అదుగో ప్యూనేదో కాగితం తెస్తున్నాడు... ఇంతకూ ఏంటంది...?

'రావోయ్... రాజయ్యా...! రా... రా...' అన్నాడు సుబ్బారావు... రాజయ్యోఓ కాగితం అతని చేతిలో పెట్టి వెళ్లిపోయాడు... దాన్ని క్రింద నుంచి పైవరకు రెండు సార్లు చదివాడు... సుబ్బారావు ముఖం వెలిగింది...

గుడ్ న్యూస్ టూ జీతం రాళ్ళ గుమస్తాలకు... ఈ క్వార్టర్‌లో ఇరవై తొమ్మిది రూపాయల ఎనభై పైసల కరువు భత్యం పెరిగింది... ఝటక్ ఫటక్... చాలా బాగుంది... అంటే ముప్పై రూపాయల జీతం పెరిగిందన్న మాట... ఓకే... వెరీ గుడ్... లంచ్ టైమయ్యిందిగా... క్యాంటీన్ కెళ్లొద్దాం...

ఫైలు మూసి క్యాంటీన్ కెళ్ళాడు సుబ్బారావు... ఇడ్లీ తిని, టీ తాగాడు... 'ఇడ్లీ ధర పావలా... టీ ధర పది పైసలు పెంచే సాడేంటి...? సరే... టిఫిన్లకు బదులు ఒక్క ప్లేట్ తినాలి... ఇంతకీ జేబు లెంతుంది...? రూపాయి పావలా... బస్సు చార్జీ పోను పావలా మిగుల్తుంది... ఇటీజ్ ఆల్‌రైట్... ఇడ్లీ ధర పెంచాడు... సైజు తగ్గించాడు... కానియ్ చేసేదేముంది...?

గొణుక్కుంటూ ఆఫీసు లోపలి కొచ్చి తన సీట్లో కూర్చున్నాడు... ఏ పని చేస్తున్నా వంద రూపాయలాతన్ని వెంటాడుతూనే వున్నాయి...

గబ గబా పన్ని చేయాల్సి... టైమ్మయ్యిం తర్వాత కూడా ఆఫీసర్ గారుండమంటారా...? పెండింగ్ పనేం లేదు...ఉండమనక పోవచ్చు... ఉండమంటే మాత్రం ఉండక తప్పదు... వెధవ చకిరీ... ఆఫీసవర్స్‌దాటి పని చేసినా ఓవర్ టైముండదు... ఫ్యాక్టరీల్లోనే నయం... డ్యూటీ అవర్స్ దాటితే ఓవర్ టైమ్... కాని ప్రమాదాలు... విష వాయువులు... అనారోగ్యాలు... పీత కష్టాలు పీతవని ఎవరి కుండేకష్టాలు వాళ్ళకున్నాయి...

ఆలోచిస్తూ పని చేస్తున్నాడు సుబ్బారావు... పని ముగించి టైమ్ చూసుకున్నాడు...

అమ్మయ్య...! టైమయి పోయింది... ఆఫీసర్ గారుండమన్లేదు... బయటపడాలి... గబ గబా బయట పడాలి... ఓకే... చలో... ఫటా ఫట్... ధనా ధన్... అమ్మయ్య బస్సు కూడా తొందరగానే దొరికిందే... అదృష్టం... సీటూ దొరికింది... ఇంటి కెళ్ళి వంద రూపాయల సంగతి తెలుసు కోవాలి... అవి తన కెంతో విలువైనవి... ఏంటి బస్సలా స్లోగా, ఎడ్ల బండి కంటె అధ్వాన్నంగా నడుస్తుందేంటి...? ఏంటే తనకీ రోజు కవిత్వం, ఉపమానాలు నాలుక మీద తిరుగుతున్నాయేంటి...? ఆకలి, ఆవేశం మంచి కవిత్వం పుడుతుందన్నాడో కవి... ఎవరతను...? ఎవరయితేంలే... విషయం ముఖ్యం గాని వ్యక్తితో పనేంటి...? ఇంతకూ ఆ డబ్బేమైనట్టు...? దిగాల్సిన స్టేజీ రానే వచ్చింది... చలో... చలో... బస్సు దిగాలి... ఇంటి కెళ్ళాలి... వంద రూపాయల సంగతి తెలుసుకోవాలి... పల్లెకు పోదాం... పోరును చూద్దాం!... చలో... చలో... అదుగో మళ్ళీ కవిత్వం... తాను కవవు తున్నాడా...? తన కంతదృష్టమా...? అదృష్టంతో కవులవుతారా...? పరిశ్రమతో అవుతారా...? ప్రతిభ వ్యుత్పత్తి అభ్యాసాలు కవికి అవసరమన్నారు లాక్షణికులు... తెలుగులో చదివినట్టు గుర్తు... ఇప్ప డవన్నీ ఎందుకులే... అయినా ఇప్ప దొస్తున్న కవిత్వంలో చాలా భాగం ఎక్కువ మంది అర్థమే కావడం లేదట... కవి మిత్రుడే చెప్పాడి మాట... అమ్మయ్య! ఇల్లు రానే వచ్చిందే... సరోజనడిగి ఆ వంద రూపాయల సంగతి తెలుసుకోవాలి...!

ఇంట్లో కెళ్లాడు సుబ్బారావు... కాళ్ళు చేతులు కడుక్కో కుండానే "సరోజే...! సరోజే...!" అని పిలుస్తూ వంట గదిలో కెళ్ళాడు...

"ఏంటండీ! బట్టలవి మార్చుకొంది..." అంది సరోజ...

"ఆ వంద రూపాయేం చేసావు...?"

"ఏ వంద రూపాయలండీ...?" ముఖంలో ఆశ్చర్యార్థకం పెట్టి అంది సరోజ...

"అవే పర్సులో ఉన్న వంద రూపాయలు..."

"పర్సులో వంద రూపాయ లెక్కడున్నాయి...? ఉన్న చిల్లర మీ పాంటు జేబులో పెట్టాను...?" అంది సరోజ...

"ఇంతకీ కిరాణా అబ్బాయి కెంతిచ్చావు...?"

"ఏడు వందలను కుంటాను... ఇప్పుడెందు కా వివరాలన్నీ..."

"యురేకా... యురేకా... అని ఎగిరి గంతెయ్యాలను కున్నాడు సుబ్బారావు... కాని సరోజ నవ్వుతుందని ఊర్కున్నాడు...

"నీకు బుద్ధి లేదు సరోజా...! కిరాణాకు ఆరు వందలయితే ఏడు వందలేందుకిచ్చావు...?"

"ఆరువంద లేంటండీ...! కిరాణా కొట్టు కుర్రాడు తెచ్చిన లిస్టు ప్రకారమే ఇచ్చాను...మీ డైరీలో లిస్టుండీ చూడండి..." అంది సరోజ...

ముందు గదిలో కొచ్చి డైరీ తీసాడు సుబ్బారావు... అందులో వున్న సామాన్ల లిస్టు కాగితాన్ని చేతిలోకి తీసుకొని కుర్చీలో కూర్చున్నాడు... మొత్తం ఏడు వందల చిల్లరుంది...

గత నెల తెచ్చినన్ని సామాన్లే, తెచ్చిన సామాన్లే ఇచ్చాడు షావుకారు... మరి వంద ఎందు కెక్కువయింది... జమ తప్పు ముందుంది... నో... కూడిక సరిగానే వుంది... మరి వంద రూపాయలెందు కెక్కువయిం...? ధరలోసారి చెక్ చేద్దాం...

ఏంటే మనె ధర కిలోకు ఐదు రూపాయలు ఎక్కువేశాడేంటి...? పప్పులకు కిలోకు రెండు రూపాయలు... ఉల్లి గడ్డలకు... అన్ని వస్తువుల ధరలు పెంచేసాడు... బలే మోసం చేసాడు... నమ్మి లిస్టు పంపి వస్తువులు పంపమంటే అన్నిటికీ ఎక్కువ ధరలేసి పంపాడు... అడగాలి... షావుగారినే అడగాలి...

లేచి బాత్ రూమ్‌లో కెళ్ళి ముఖం కడుక్కున్నాడు సుబ్బారావు... భార్య తెచ్చిచ్చిన టీ తాగాడు... లిస్టు జేబులో పెట్టుకొని కిరాణా దుకాణ దగ్గరకి పోయాడు సుబ్బారావు... మెమోలో వున్న ధరలతో, లిస్టులో వున్న ధరలను పోల్చి చూసాడు... రెండూ ఒకే విధం గున్నాయి... అడగ కూడదనుకుంటూనే షావు యజమాని నడిగాడు...

"గత నెల కిప్పటికి దాదాపు వంద రూపాయల కిరాణా ఎక్కువయింది ఏం సంగతి షావుకారి...?"

"ధరలు పెరిగాయి కదా సార్...?"

"ధర లెందుకు పెరిగాయి...?" అడిగాడు సుబ్బారావు...

"పెట్రోలు ధర పెరిగింది మీకు తెలియదా సార్...?"

ఆ మాటలు విన్న సుబ్బారావు ఆశ్చర్య పోయాడు... మరేం మాట్లాడ కుండా ఇంటి ముఖం పట్టాడు...

తను ఉద్యోగంలో చేరినప్పుడు కిలో మాంసం ధర పది రూపాయలు... ఇప్పుడు నలభై రూపాయలు... మానె ధర ఐదు రూపాయలుంటే ఇప్పుడు ముప్పై ఆరు... తన జేబులు ఖాళీ చేసే దొంగలు రక రకాల రూపాల్లో వస్తున్నారు... ఇంతకీ రోజు రోజుకీ తన జీతం పెరుగుతున్నట్టా తగ్గుతున్నట్టా...? ఇంక్రిమెంట్లు, కరువు భత్యం, ప్రమోషన్ల రూపంలో పెరుగుతున్నట్టే అనిపించినా నిజానికది పెరుగుతుందా...?? ఎవరైనా ఆర్థిక శాస్త్ర వేత్త నడగాలి...

ముప్పై రూపాయల కరువు భత్యం పెరిగింది... వంద రూపాయల ధరలు పెరిగాయి... లోటు బడ్జెట్‌ను పూడ్చడమెలా...? పేపర్, టీ మానేస్తే...? తిండే మానేస్తే మరీ బాగుంటుందేమో...? మంచి ఆలోచన... ఇంటికెళ్ళి సరోజతో కూర్చొని ప్లాన్ వెయ్యాలి... తెల్లవారి ఓ ఫై వుందా అని ఎవరి దగ్గర కెళ్లాలి...?

ఇంటికెళ్తూ ఆలోచిస్తున్నాడు సుబ్బారావు

* * *

218